

RECHTSTREEKS

VAN DE REDACTIE

God, onze zorgende Vader

Deze maand:

- 1 Van de redactie
- 2 Het leven van Maria van Betanië
- 4 Geestelijke verleidingen in de eindtijd
- 6 De dienst van zusters in de gemeente
- 6 Junia of Junias?
- 7 Welbehagen; een welbehagen hebben
- 8 Het Hooglied
- 9 Nieuw en oud
- 10 De eindtijd

'Worden niet vijf musjes verkocht voor twee penningen? En niet een van hen is voor God vergeten. Ja, zelfs de haren van uw hoofd zijn alle geteld. Wees niet bang; u gaat vele musjes te boven' (Luc. 12:6-7).

De Heer Jezus heeft in de verzen die voorafgaan aan de hier geciteerde verzen (Luc. 12:1-3), gesproken over het gevaar van huichelarij. Dat gevaar is ons niet vreemd. We zijn geneigd om te huichelen als we onder druk komen te staan. We zien dat zelfs bij een man als Petrus (Gal. 2:11-13). Hoe vaak doen wij iets wel of juist niet uit bangheid voor wat anderen ervan zullen zeggen? Het komt voort uit mensenvrees. *'Mensenvrees legt iemand een valstrik, maar wie op de HEERE vertrouwt, wordt in een veilige vesting gezet'* (Spr. 29:25).

Huichelen heeft de betekenis van toneelspelen. Het is kruipen in de huid van een ander en doen alsof je die ander bent. Je laat niet jezelf, maar iemand anders zien, die je niet bent. Het is als het dragen van een masker. De Heer weet wie er achter het masker zit. Hij 'ontmaskert' ons. Als we Zijn ontmaskering aanvaardden, gaan onze oren open voor Zijn bemoediging.

Hij spreekt ons aan als *'Mijn vrienden'* (Luc. 12:4). In de kracht van Zijn vriendschap kunnen we door de wereld gaan. Hij noemt ons Zijn vrienden, omdat Hij volkomen vertrouwelijk met ons omgaat. Er is bij Hem niets verborgen, niets geheimzinnigs. Hij houdt niets voor ons achter, maar deelt alles met ons (Joh. 15:15). Dan zullen we toch ook tegenover Hem helemaal doorzichtig zijn en niets verborgen willen houden?

In plaats van bang te zijn voor mensen, moeten we bang zijn voor God (Luc. 12:4-5). Mensen kunnen alleen het lichaam doden. Daarna is het met de uitoefening van hun terreur gedaan. God echter kan het lichaam niet alleen doden, maar het ook in de hel werpen. De Heer wil ons ervan doordringen dat God heilig en alwetend is. Hij is een God Die je niet voor de gek kunt houden, Die dwars door alle huichelarij heen kijkt. Hij heeft macht om ongelovigen in de hel te werpen. Als we dat voor de aandacht houden, zullen we ontzag voor die God hebben en ervoor waken dat we Hem en ook de mensen niet bedriegen door huichelarij.

Er is ook een andere kant van God, en dat is Zijn zorgende liefde. God heeft aandacht voor de onbeduidendste vogeltjes, die zelfs in de handel nauwelijks geld opleveren. Elk van deze voor mensen onbetekenende diertjes is continu een voorwerp van Gods zorg. Hij blijft voor hen zorgen, voor elk musje afzonderlijk, hoe vaak ze ook verhandeld worden en in andere handen overgaan. Hier bemoedigt de Heer ons door op de zorg van Zijn Vader te wijzen. De haren van ons hoofd zijn niet alleen geteld, ze zijn zelfs genummerd, wat de betekenis van de uitdrukking is. Dit wil zeggen dat iedere haar afzonderlijk Gods aandacht heeft. Als God zoveel zorg voor ons heeft, zouden we dan bang zijn voor mensen? Onze waarde gaat die van vele musjes te boven.

Ik wens de lezer toe dat hij of zij Gods Vaderzorg voor geest en ziel ervaart bij het lezen van de artikelen in dit nummer van Rechtstreeks. Met een hartelijke groet namens de redactie, Ger de Koning

HET LEVEN VAN MARIA VAN BETANIË

Een beknopte bijbelse biografie

Aan de voeten van Jezus

Maria van Betanië nam een heel belangrijke plaats in. Zij was een lid van dat bekende gezin van drie personen, waarvan staat geschreven: 'Jezus nu had Marta en haar zuster en Lazarus lief' (Joh. 11:5). De Heer Jezus vond daar rust en ongetwijfeld ook verkwikking bij deze toegewijde discipelen. Zij hadden Hem lief, omdat Hij hen eerst had liefgehad (1 Joh. 4:19). En hun eenvoudige en toegewijde liefde bemoedigde de Heer te midden van de toenemende duisternis van Zijn verwerping. Van deze drie personen beantwoordde Maria het meest aan Zijn gedachten; zij begreep het best wat in Hem omging. Dit is zeker zo vergeleken met Marta. Hoewel er weinig wordt gezegd over Lazarus, twijfel ik er nauwelijks aan dat Maria hem ook overtrof in toewijding aan de Heer. Maar of het nu om Maria, Marta of Lazarus gaat: alles wat ze waren, waren ze door *genade*. En de Schrift noemt zowel de fouten van Marta als de goede eigenschappen van Maria om ons diverse lessen te leren, en Gods kinderen in alle tijden te vermanen en te leiden.

Maar we houden ons in deze overdenking speciaal met Maria bezig, ook al is het nodig haar samen met haar zus en broer te zien om de geestelijke lessen goed te kunnen begrijpen. Haar naam wordt alleen genoemd in Lucas 10 en Johannes 11 en 12. Maar ook Matteüs en Marcus bewaren de herinnering aan haar zalving van de Heer met de kostbare balsem, aan de vooravond van Zijn gevangenneming en sterven. In Lucas 10 wordt Maria voor het eerst onder de aandacht gebracht, en wel op een heel eenvoudige manier. Onmiddellijk na de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan lezen we: 'Het gebeurde nu, terwijl zij reisden, dat Hij in een dorp kwam, en een vrouw genaamd Marta ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, Maria geheten, die ook aan de voeten van de Heer zat en naar Zijn woord luisterde' (Luc. 10:38-39).

Voordat we op de betekenis van de houding van Maria ingaan, die aan de voeten van de Heer zat, kunnen we nog even aandacht besteden aan het verband waarin deze geschiedenis voorkomt. De barmhartige Samaritaan had de wonden verbonden van de man die hij half dood langs de weg had gevonden, en olie en wijn daarop gegoten. Hij had hem op zijn eigen rijdier gezet, hem naar een herberg gebracht en alle voorzieningen getroffen die nodig waren totdat hij zou terugkomen. Zo voorziet Christus in alle behoeften van de Zijnen, totdat Hij weerkomt. En van Maria leren we wat in de tussentijd de ijverige dienst van een geredde ziel behoort te zijn:

dat het luisteren naar het woord van Jezus inderdaad het goede deel is, dat niet zal worden weggenomen.

Er ligt een duidelijk contrast in de manier waarop de beide zusters worden beschreven. Marta ontving Jezus in haar huis – en ze had een zuster, die ook aan de voeten van Jezus zat en naar Zijn woord hoorde. Het woordje 'ook' wijst op dit contrast. Het is heel goed mogelijk dat Marta de oudste van de twee was en dat het, zoals er ook staat, *haar* huis was. Toch kunnen we geen ogenblik eraan twifelen dat niet alleen Marta de Heer ontving, maar dat ze dit samen met Maria deed. Hierdoor komt de betekenis van het woordje 'ook' aan het licht. Het betekent dat Maria Hem niet alleen in huis ontving, maar dat ze tevens aan Zijn voeten zat en Zijn woord hoorde.

Op die manier vertegenwoordigen de beide zusters twee groepen van mensen:

1. zij die de Heer als Heiland welkom heten en daarmee genoeg nemen, ook al verrichten ze een dienst die hun goed lijkt en;
2. zij die nadat ze Hem hebben ontvangen willen groeien en Hemzelf en Zijn gedachten beter willen leren kennen.

Net zoals David hebben ze het verlangen en streven ze ernaar om de liefelijkheid van de Heere te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel (Ps. 27). Ze verheugen zich in de Heer, en Hij geeft hun de wensen van hun hart.

Het is dus nuttig als we proberen uit te leggen wat Maria hier deed. In de eerste plaats zat ze aan de voeten van Jezus. De Griekse uitdrukking is vrij sterk en lijkt aan te geven dat dit haar gewoonte was, zoveel als maar mogelijk was. Maar vooral aan het *zitten* moeten we aandacht geven. Van de bezetene wordt gezegd dat de mensen hem vonden zitten 'aan de voeten van Jezus, gekleed en goed bij zijn verstand' (Luc. 8:35). Deze houding geeft dus al aan dat voor Maria alle vragen waren opgelost. Dat ze – als we de volle christelijke betekenis ervan noemen – vrede met God had door onze Heer Jezus Christus, en verlost was van de macht van de boze en van alles waardoor hij mensen gevangen houdt. Zo was ze, verlost van innerlijke strijd, vrij om door de kracht van de Heilige Geest alleen met de Heer bezig te zijn. Niet dat zij al de volle christelijke inhoud van deze zegeningen genoot, maar ze had Christus Zelf en in Hem bezat ze alles. Haar hart kon dus rusten, ze was overvloedig verzadigd en Hij was alles voor haar. Met een hart vol dankbaarheid kon ze zeggen: 'Ik ben van mijn Liefste en Zijn begeerte gaat naar mij uit' (Hoogl. 7:10).

We zien nog iets anders in haar houding. Het zitten aan Zijn voeten bewees dat zij een discipel van Hem wilde zijn. Zo zei Paulus bijv. tegen de Joden in Jeruzalem dat hij daar was opgevoed en 'aan de voeten van Gamaliël op de meest nauwgezette wijze was onderwezen in de wet van de vaders' (Hand. 22:3). Niet alle christenen zijn ook echt leerlingen en volgelingen van Christus. Daarom is het goed te letten op deze plaats van Maria. De betekenis hiervan wordt nog groter als we de vertaling gebruiken waaraan velen de voorkeur geven: 'aan de voeten van de Heer'. De Geest van God vestigt hierdoor dus de aandacht op de rechten die Jezus heeft als Heer. Maria is het voorbeeld van iemand die Hem met heel haar hart als Heer erkende. Door het zitten aan Zijn voeten erkende ze de rechten van de Meester en het absolute gezag dat Hem toekomt. Het is een heerlijk moment als iemand zover komt, dat hij Hem de allerhoogste plaats geeft. Dan zit Hij op de troon in ons hart; en Zijn wil is de enige wet voor ons dagelijks leven, omdat we Zijn woord geloven: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht' (Joh. 14:15).

Maria zat aan de voeten van de Heer om naar Zijn woord te luisteren. Dat was het ene ding dat nodig was (Luc. 10:41-42). De Heer verheugde Zich hierover. Steeds weer roept Hij ons ertoe op in Zijn Woord om te luisteren naar Zijn stem: 'Wie een oor heeft, laat hij horen' (zie Openb. 2 en 3). Hier in Betanië had Hij iemand gevonden die door genade een horend oor en een toebereid hart had voor de goddelijke mededelingen die Hij deed. Tegen Zijn discipelen zei Hij: 'Ik noem u niet meer slaven, want de slaaf weet niet wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader heb gehoord, bekend gemaakt heb' (Joh. 15:15). Dit helpt ons om de aard van het gesprek met Maria te begrijpen. Wat een vreugde is het voor de Heer geweest deze hemelse dingen mee te delen aan iemand die door genade voor dit onderwijs openstond. Onder alle harten die 'vet' waren geworden en alle oren die 'traag' waren geworden om te horen, en alle ogen die toegesloten waren – die Hem overal omringden – moet het een bijzondere verkwikking voor Hem zijn geweest iemand te ontmoeten die vurig verlangde Zijn woord te horen! Met heilig ontzag en een belangstellende blijdschap zal Maria hebben geluisterd, wanneer Hij haar vertelde van de dingen aangaande Hem en de Vader. De Vader die Hem had gezonden, had Hem een gebod gegeven wat Hij zeggen en wat Hij spreken moest (Joh. 12:49). En het was het onuitsprekelijke voorrecht van Maria om te luisteren naar alles wat de Vader aan de Zoon had gegeven om hier op aarde bekend te maken (vgl. Jes. 50:4).

Bovendien waren de woorden die Hij sprak de openbaring van Hemzelf. Want toen de Joden zeiden: 'Wie bent U?', antwoordde Hij: 'Geheel wat Ik ook tot u spreek' (Joh. 8:25). Dat betekent dat Zijn woorden volmaakt tot uitdrukking brachten Wie Hijzelf was. Maar we moeten ook bedenken dat de Vader Zijn woorden en werken in en door hem openbaarde. Zoals de Heer zei tegen Filippus: 'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Niet dat we moeten aannemen dat Maria dit allemaal heeft begrepen, want de Geest was er nog niet omdat Jezus nog niet was verheerlijkt (Joh. 7:39). Maar als we overwegen wat er allemaal in Zijn uitspraken lag opgesloten, begrijpen we beter dat het een rijke zegen was om zoals Maria aan de voeten van de Heer te mogen

zitten. Het zal ons zeker bemoedigen haar voorbeeld na te volgen. Als we dat doen, zal het zowel tot vreugde van Zijn hart als tot zegen voor onszelf zijn. Het zal blijken dat dit het geheim is van alle geestelijke groei, van blijdschap in de Heer en een goed inzicht in de hemelse dingen.

Als we nu even ingaan op Marta's onderbreking van het gesprek, zal dit ons begrip van de waardering van de Heer voor Maria's gedrag alleen maar vergroten. Marta was erg in beslag genomen door het vele dienen. Ze diende op haar eigen manier, zoals zij dacht dat het vereist was voor de gastvrouw van zo'n Gast. Ze wilde Hem liever iets geven, dan iets van Hem te ontvangen. Ze wilde Hem ontvangen volgens haar idee over gastvrijheid, en het beviel haar niet dat Maria haar niet hielp bij die taak. Daarom kwam ze erbij staan en zei: 'Heer, bekommert U Zich er niet om dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg haar dan dat zij mij moet helpen' (Luc. 10:40).

De Heer had Marta lief, zoals we weten. En we zijn ervan overtuigd dat zij de Heer ook liefhad. Als dat niet zo was, had ze nauwelijks zo kortaf tegen Hem durven spreken. Laten we ons dit eens goed indenken! De Heer der heerlijkheid, de Levensvorst zat hier in een woning in Betanië als Gast, en in Zijn oneindige genade en neerbuigende goedheid liet Hij het toe dat Marta zo tegen Hem sprak. Hij liet het toe dat ze sprak, alsof Hij daar in de kamer zat om aan haar wensen te voldoen. Ja, Hij liet zelfs toe dat ze Hem een bedekt verwijt maakte, dat Hij niet zorgzaam genoeg was door Maria maar aan Zijn voeten te laten zitten. Zijn antwoord, dat overvloedige van genade en meegevoel, moet de ogen van Marta wel hebben geopend voor de onjuistheid van haar woorden: 'Marta, Marta, je maakt je bezorgd en druk over veel dingen, maar één ding is nodig; want Maria heeft het goede deel gekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen' (Luc. 10:41-42).

We hoeven verder maar weinig meer te zeggen over deze geschiedenis, want de woorden van de Heer spreken voor zichzelf. De 'vele dingen' hebben hun eigen plaats en tijd om er aandacht aan te geven. Maar zelfs dan hoeven ze ons geen moeite en zorg te bereiden, als we in de tegenwoordigheid van de Heer leven en ze voor Hem doen. Maar het punt is hier dat Maria 'het goede deel had gekozen', en dat was het zitten aan de voeten van de Heer en het luisteren naar Zijn woord. Wat ze die dag ontving had eeuwigheidswaarde, en daarom kon het ook niet van haar worden weggenomen.

Bij het opgaan van de zon zouden de huishoudelijke zorgen de volgende ochtend opnieuw beginnen voor Marta, als haar gemoedsstemming niet veranderde. Maar Maria zou ontwaken met de hemel in haar ziel, omdat Christus haar hart vervulde. De hele weg die ze nog moest gaan, werd verlicht door Zijn tegenwoordigheid en het genot van Zijn liefde. Zo zou ze alleen maar nog beter geschikt zijn voor haar dagelijkse werk. Ze heeft dit ongetwijfeld ook in overeenstemming met Gods gedachten aanvaard uit de hand van de Heer. Ze heeft haar werkzaamheden in Zijn naam gedaan, terwijl haar hart overvloedige van dank aan God. Marta is ongetwijfeld een beeld van een grote groep gelovigen. Maar laten we nooit vergeten dat de Heer voor altijd het zegel van Zijn goedkeuring aan het goede deel heeft gegeven dat Maria en allen die haar voorbeeld volgen hebben gekozen.

GEESTELIJKE VERLEIDINGEN IN DE EINDTIJD

2 Korintiërs 11:1-4; Efeziërs 6:10-13

Inleiding

Er zijn soms veel problemen in gemeenten. Waar kan dat aan liggen? Jezus heeft voorzeggd: *'Kijk uit dat niemand u misleidt'* (Matt. 24:4). Paulus schreef: *'Doe de hele wapenrusting van God aan om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel'* (Ef. 6:11). Deze listen heten in het Grieks *methodeiai*, wat duidt op geraffineerde, stelselmatige listen om ons te misleiden. De duivel is niet te onderschatten. Het is een geestelijk wezen dat de Bijbel heel goed kent en, via mensen, zelfs gebruikt om ons van de Heer Jezus af te trekken.

Het centrale gedeelte van dit artikel is 2 Korintiërs 11:2-4. Ik gebruik hierbij de Telosvertaling van het Nieuwe Testament: *'Och, mocht u een weinig onwijsheid van mij verdragen. Ja, verdraagt mij ook! Want ik ben naijverig over u met een naijver van God; want ik heb u aan één man verloofd om u als een reine maagd voor Christus te stellen. Maar ik vrees dat wellicht, zoals de slang Eva verleidde door haar sluwheid, uw gedachten bedorven en afgeweken zijn van de eenvoudigheid en de reinheid jegens Christus. Want als degene die komt een andere Jezus predikt die wij niet gepredikt hebben, of als u een andersoortige geest ontvangt die u niet hebt ontvangen, of een andersoortig evangelie dat u niet hebt aangenomen, dan zou u het heel goed verdragen'*.

Paulus waakte over de gemeente. De NBG-vertaling zegt: *'Met een ijver Gods waak ik over u'* (2 Kor. 11:2). Waarom was het nodig voor hem om te waken?

Ik heb u verloofd aan één Man

Onder het woord 'ik' kunnen we hier de bediening van Paulus verstaan. Hij verkondigde overal *Christus: 'Hem verkondigen wij, terwijl wij iedere mens terechtwijzen en iedere mens leren in alle wijsheid, om iedere mens volmaakt te stellen in Christus'* (Kol. 1:28). Hij wilde mensen verbinden aan Christus. Daarom staat er ook: *'Ik heb u aan één Man verloofd'* (2 Kor. 11:2).

Groeien in het geloof is dus Christus leren kennen, om als een reine 'maagd' voor Christus gesteld te worden. Dit gebeurt alleen in een dagelijkse relatie met Christus. Zie ook de volgende plaatsen:

- Efeziërs 3:16-17, waar Paulus bidt dat de gemeente door de Geest wordt gesterkt in de innerlijke mens zodat door het geloof Christus (d.i. de gezalfde, verheerlijkte Mens) in hun harten gaat wonen.

- Efeziërs 4:13, waar we lezen: *'Totdat wij allen komen tot eenheid van de kennis van de Zoon van God'*.
- Efeziërs 6:10, waar de opdracht staat: *'Sterkt u in de Heer en in de kracht van Zijn sterkte'*.
- 2 Petrus 3:18, waar Petrus zegt: *'Groeï op in de genade en de kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus'*.

We weten dat de Heilige Geest is gekomen om ons onafgebroken in staat te stellen in de Zoon te blijven en in gemeenschap met Hem te leven.

Maar ik vrees dat wellicht, zoals de slang Eva verleidde

Het als een reine bruid aan Christus voorgesteld worden, wil de satan niet, want het zal heerlijkheid voor Christus betekenen. Zoals Eva werd verleid, d.i. op dezelfde manier, zo probeert de slang onze gedachten af te trekken van:

- de eenvoudigheid jegens Christus (Telosvert.);
- de oprechte en zuivere toewijding aan Christus (NBV).

Letterlijk staat er: de 'eenvoud van hart', of 'liefdadigheid' en 'reinheid' jegens of in Christus. Dit laatste is de gehoorzaamheid aan Hem, het bewaren van Zijn geboden. Satan wil onze vrucht belemmeren, zodat Christus niet wordt groot gemaakt *'wanneer Hij komt om op die dag verheerlijkt te worden in Zijn heiligen'* (2 Tess. 1:10). Eerst komt de 'boze dag' (Ef. 6:13). Dit zal de periode zijn die wij de eindtijd noemen, een boze dag, voordat de 'dag van Christus' zal beginnen.

Door haar sluwheid

De duivel is heel sluw. Hij kwam bij Eva met het woord van God. God heeft zeker wel gezegd? (Gen. 3:1). Maar hij verdraaide Gods woord: *'U zult niet eten van enige boom in de hof?'* De aandacht van Eva wordt door deze vraag verplaatst van de boom van het leven naar al de andere bomen. De boom des levens staat symbool voor de Heer Jezus. Het antwoord van Eva was: *'Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult u sterven'*. De boom des levens was uit haar denken verdwenen, blijkt uit dit antwoord.

Verleidde de satan haar met zonde? Nee, hij sloot aan bij het verlangen 'als God te willen zijn'. Zodra wij een zuiver verlangen hebben naar heiliging, dan komt de verleiding. Daarom geliefden, *geloof* (vertrouw) *niet iedere geest, maar beproef de geesten, of ze uit God zijn* (1 Joh. 4:1). Ieder boek, elke preek, iedere profetie, moeten wij leren toetsen. Dit moet onze grondhouding zijn, want de satan heeft vele valse profeten en valse leraars in deze wereld.

Want als degene die komt een andere Jezus predikt

Na Paulus' vertrek kwamen er mensen, die iets toevoegden of afnamen van Christus. De apostel zei: *'Ik weet, dat na mijn vertrek wrede wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen, en uit uzelf zullen mannen opstaan, die verdraaide dingen spreken om de discipelen achter zich af te trekken. Daarom waak'* (Hand. 20:29-31a). Overal waar Paulus het fundament had gelegd, kwamen anderen met misleiding binnen, valse leraren, valse profeten. Zulke predikers zorgen voor verdeeldheid door mensen rondom bepaalde leringen te verzamelen, en ze bevelen zichzelf aan (2 Kor. 10:12). Let eens op hoe predikers over zichzelf praten. Wie bevelen zij aan?

'Want als degene die komt een andere Jezus predikt die wij niet gepredikt hebben'. 'Of als u een andersoortige geest ontvangt, die u niet hebt ontvangen' (2 Kor. 11:4). *'Noch door geest (geestesuiting), noch door woord (prediking), noch door brief als van ons'* (2 Tess. 2:2). Hier zien we de namaak, men deed zich voor als Paulus zelf. Dit zijn de predikers, de leraars die een andere Jezus verkondigen en een andere geest brengen! Ze kijken soms maar *iets* af van Gods Woord, daarom zijn ze zo moeilijk te herkennen.

Voorbeelden toen:

- Wetticisme – Galaten: *Wie heeft u betoverd?* (Gal. 3:1).
- Traditie, filosofie, geestelijke elite – Kolossenzen, 2 Korintiërs.
- Andere geest richt zich op spectaculaire verschijnselen.
- Verwarring over de wederkomst – 2 Tessalonicenzen.
- *En ik vermaan u broeders, geef acht op hen die tweedracht en aanleidingen tot vallen verwekken tegen de leer die u geleerd hebt, en onttrek u aan hen* (Rom. 16:17).

Voorbeelden nu:

- Een humanistische Jezus; prediking van de alverzoening; alleen nadruk op sociale hulp.
- Een voorbeeld: ik weiger een evangelie te prediken van een God, die mensen naar de hel stuurt. Ik benader de boodschap positief. Jezus deed dat ook. Dit werd gezegd door een voorganger!
- *'(...) door vleitaal en lofspraak bedriegen zij de harten van de argelozen'* (Rom. 16:18).
- Jezus als krachtfiguur. 'Waarom zou Hij willen genezen? Omdat Hij wil dat je blij bent! En om te tonen dat Hij niet alleen een God van woorden is, maar ook van daden!' Dit zei een andere voorganger.

Men heeft een bijna ziekelijke honger naar zichtbare kracht. De wens is 'meer van God te willen zien'.

- De krachtbediening van Jezus moet in de kerk worden hersteld! Dit is wat een andere voorganger de oplossing noemt voor het gebrek aan geestelijke kracht binnen de gemeente. Maar waar staat dit geschreven?
- Een ander zei: 'Ik was bereid om te vallen, te huilen, te lachen of alles tegelijk, het maakte mij niet uit'. Doordat deze voorganger meer *kracht* wilde ervaren, was dit zijn reactie toen hij naar een conferentie ging.

Satan biedt een andere vervulling

Hij speelt zelfs in op verlangens om heilig te worden. Zelfs de uitverkorenen zouden verleid kunnen worden (Matt. 24:24). Dit geeft al aan hoe moeilijk het is te onderscheiden. We hebben de gave van onderscheiding dus echt nodig.

'Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u hebt gehoord dat de antichrist komt, zijn er ook nu vele antichristen gekomen, waaraan wij weten, dat het [het] laatste uur is' (1 Joh. 2:18). Het *is* nu de laatste ure, zegt Johannes. Dat was toen al, laat staan hoe het in onze tijd is. Juist in de eindtijd is er veel verleiding, als voorbereiding op de afval (2 Tess. 2:3). Daarom: toets alles!

De komst van de Antichrist

'En allen die op de aarde wonen, zullen hem aanbidden' (Openb. 13:8). Letterlijk staat er: 'die van de aarde hun woonplaats hebben gemaakt'. Deze mensen zijn aardsgezind, ze hebben hun geestelijke wortels in de aarde (zie ook Fil. 3:18-19). Enkele andere bijbelplaatsen:

'Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en grote tekenen en wonderen geven' (Matt. 24:24a).

'(...) hem, wiens komst naar de werking van de satan is met allerlei kracht en tekenen en wonderen van de leugen, en met allerlei bedrog van de ongerechtigheid voor hen die verloren gaan' (2 Tess. 2:8).

Judas was de eerste afvallige, het type van de afval. Hij verscheen op het toneel toen God Zijn Zoon zond, en zo zal het straks ook zijn als Jezus terugkomt. Judas leek op een discipel, maar hij was een duivel (Joh. 6:70-71). Hadden de anderen het door? Alleen Jezus Zelf, dus zo 'echt' leek Judas als volgeling van Jezus.

De gedachten bedorven en afgeweken van de eenvoud en reinheid jegens Christus

Geestelijke verleidingen stellen de mens centraal: *'Want er zal een tijd zijn dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten voor zichzelf leraars zullen verzamelen, om zich het gehoor te laten strelen'* (2 Tim. 4:3). Wat de mens wil, wordt gepredikt. Het zijn makkelijke, fijne boodschappen, waarin de mens wordt gestreeld. *'Dan zou u dat heel goed verdragen'* (2 Kor. 11:4). Voorbeelden hiervan zijn:

Vervolg op pag. 12

JUNIA OF JUNIAS?

'Groet Andronikus en Junias, mijn verwanten (of: stamgenoten) en medegevangenen, die vermaard zijn onder de apostelen, die ook vóór mij in Christus zijn geweest' (Rom. 16:7).

Vraag:

In Romeinen 16:7 is sprake van Junias, dat is een man. Sommigen zeggen dat het Junia moet zijn, dus een vrouw. Mijn vrouw heeft contact met een zuster, die haar lidmaatschap van de kerk heeft opgezegd omdat daar vrouwen het avondmaal gaan bedienen. Nu heeft ze bezoek gekregen van een paar oudsten, die zeggen dat Junia een vrouw was en ook een apostel, en daarom zulke dingen kon doen in de gemeente van toen. Ik heb haar al een keer gemaïld over de positie van de man en van de vrouw. Maar Junias is toch een man, nietwaar?

Antwoord:

Volgens de Studiebijbel is het een kwestie van verschillende lezingen in de Griekse handschriften. Als het Junia is, zou het bij deze twee namen om een

echtbaar kunnen gaan dat gerespecteerd werd door de apostelen; verder hoeft het niet te gaan. De mannelijke naam Junias was in de oudheid onbekend, maar het zou een verkorting kunnen zijn van Junianus. De vrouwelijke naam Junia kwam echter veel voor. Het blijft een beetje gissen, maar de genoemde praktijk is op grond van dit vers zeker niet te verdedigen.

De NBG-vertaling spreekt over 'stamgenoten' van Paulus, 'mannen onder de apostelen in aanzien'. Het hoeft dus niet te gaan om apostelen zoals Paulus en Barnabas zelf. Zij hadden een goede naam onder de apostelen. Kennelijk waren het bekeerde Joden uit de stam van Benjamin, waaruit Paulus zelf ook afkomstig was (Fil. 3:5); en zij deelden in zijn lijden en gevangenschap ter wille van de naam van Christus. Zij behoorden tot de eerste generatie gelovigen. Het gaat niet om een apostolische positie of een ambt dat ze zouden hebben bekleed, dat is speculatief.

DE DIENST VAN ZUSTERS IN DE GEMEENTE

Hugo Bouter

Hoe passen we de tekst toe uit 1 Timoteüs 2:11-12? *'Een vrouw moet zich stil, in alle onderdanigheid laten leren; maar ik sta aan een vrouw niet toe dat zij leert of over een man heerst, maar zij moet stil zijn'.*

Dat zusters op geen enkele wijze zouden mogen leren (= onderwijzen), is niet Bijbels. Het is bekend genoeg dat de komst van het christendom een enorme verbetering voor de positie van de vrouw heeft betekend in de antieke wereld. Het is echt een bevrijding om te begrijpen dat man en vrouw in Christus gelijkwaardig zijn (Gal. 3:28).

Het verbod aan zusters om te leren of over de man te heersen is afhankelijk van tijd en plaats. Het is precies hetzelfde als met het zwijggebod. Dit is ook geen absoluut verbod om te spreken, maar het stil zijn is afhankelijk van de gegeven situatie. In Engelstalige landen kent men al zeker sinds een eeuw de zgn. women's meetings, waar zusters apart samenkomen en ook anderen 'leren'.

In Titus 2:3-4 worden de oudere vrouwen 'leraresen van het goede' genoemd ten opzichte van de jonge vrouwen. In 1 Timoteüs 5:14 vinden we het voorschrift dat jongere vrouwen hun huis moeten 'besturen', wat zeker ook leiding geven aan kinderen en/of personeel inhoudt.

Zie ook het voorbeeld van Aquila en Priscilla in Handelingen 18:26 en andere plaatsen in het Nieuwe Testament. In Handelingen 18 staat Priscilla zelfs voorop bij het uitleg geven van de betekenis van het evangelie – in de huiselijke sfeer – aan hun gast Apollos. Maar in een gemeentelijke bidstond (1 Tim. 2), woorddienst of eredienst (1 Kor. 14), is dat niet toegestaan en geldt het gebod om te zwijgen, om stil te zijn. Daarom is het opgeven van liederen of het uitspreken van gebeden door zusters in de openbare samenkomsten van de gemeente niet acceptabel.

WELBEHAGEN; EEN WELBEHAGEN HEBBEN

Het Griekse woord voor 'een welbehagen hebben' is *eudokeoo*. De betekenis is zoiets als 'genoegen, vreugde, welbehagen scheppen' – in iets of iemand. Dit kan tevens betekenen: 'beslissen ten gunste van', vandaar 'uitkiezen', 'selecteren'. Het gaat dus om een wilsuiting, geladen met een bepaalde emotie. Soms ligt de betekenis dicht bij 'willen', of 'wensen'. Er kan ook een sociaal aspect meespelen, namelijk wanneer ook anderen erbij betrokken zijn; dan neigt de betekenis naar 'overeenstemmen', 'berusten'.

'Een welbehagen hebben' in het Nieuwe Testament

De hierboven als laatste gegeven optie vinden we in de volgende zin: 'Want Macedonië en Achaje *hebben goedgevonden* een zekere bijdrage te doen voor de armen onder de heiligen die in Jeruzalem zijn' (Rom. 15:26; vgl. vs. 27). Een bijzonder voorbeeld van het welbehagen dat de Vader had in de Zoon, vinden we in de woorden: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik *welbehagen heb gevonden*' (Matt. 3:17; vgl. Marc. 1:11; Luc. 3:22), uitgesproken bij de doop van de Heer Jezus. Ook bij de verheerlijking op de berg sprak de Vader deze woorden (Matt. 17:5; 2 Petr. 1:17). Als de geliefde Zoon, de Uitverkorene, wordt de Heer Jezus in deze beide situaties aangesproken als het Voorwerp van het welbehagen van de Vader. Van alle woorden die het Griekse Nieuwe Testament gebruikt voor verkiezen, is dit het woord waaruit de meeste emotie spreekt. Vergelijk ook de passage: 'Zie, Mijn Knecht die Ik heb verkoren, Mijn Geliefde in Wie Mijn ziel *welbehagen gevonden heeft*' (Matt. 12:18).

Helaas is het ook mogelijk dat God in mensen *geen welbehagen* heeft. Dan vervalt de hele notie van verkiezing, en is dit iets dat achteraf vastgesteld wordt en te wijten is aan het gedrag van deze mensen. Zo bijv. bij de uitspraak: 'Maar in de meesten van hen *had* God *geen welgevallen*' (1 Kor. 10:5), en: 'En als iemand zich onttrekt, *heeft* Mijn ziel in hem *geen behagen*' (Hebr. 10:38). Behalve in *iemand* kan God ook een (of juist géén) welbehagen hebben in *iets*, zoals in de volgende zin: 'in brandoffers en zondoffers *hebt* U *geen behagen gehad*' (Hebr. 10:6, vgl. vs. 8).

Prachtig zijn opmerkingen over wat God of de Vader juist heel graag wilde:

- 'Wees niet bang, kleine kudde, want *het is het welbehagen* van uw Vader (of: uw Vader *heeft er een welbehagen in gehad*) u het koninkrijk te geven' (Luc. 12:32);

- '(...) *heeft het God behaagd* door de dwaasheid van de prediking te behouden hen die geloven (1 Kor. 1:21);
- 'Maar toen het God (...) *behaagde* Zijn Zoon in mij te openbaren' (Gal. 1:15);
- 'Want *het behaagde* de hele Volheid in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen' (Kol. 1:19).

Ook mensen kunnen ergens een welbehagen in hebben:

- '(wij) *willen* liever ons verblijf in het lichaam verlaten en bij de Heer inwonen' (2 Kor. 5:8); – 'Daarom *heb ik een welgevallen* in zwakheden' (2 Kor. 12:10);
- 'Zo *wilden* wij, in onze grote genegenheid voor u, u niet alleen graag het evangelie van God, naar ook onze eigen levens meedelen' (1 Tess. 2:8);
- 'Daarom, omdat wij het niet langer uithielden, *hebben wij goedgevonden* alleen in Athene achter te blijven' (1 Tess. 3:1);
- '(...) opdat allen geoordeeld worden die de waarheid niet hebben geloofd, maar *een welgevallen hebben gehad* in de ongerechtigheid' (2 Tess. 2:12).

'Welbehagen' in het Nieuwe Testament

Hiermee hangt samen het zelfstandig naamwoord 'welbehagen', Gr. *eudokia*. Ook dat woord vinden terug bij uitspraken van of over God of de Heer Jezus. Waar vonden Zij vreugde in? We vinden het in deze plaatsen:

- 'Ja Vader, want zo is het een *welbehagen* geweest voor U' (Matt. 11:26 = Luc. 10:21);
- 'Terwijl Hij ons tevoren door Jezus Christus tot [het] zoonschap voor Zichzelf bestemd heeft, naar het *welbehagen* van Zijn wil' (Ef. 1:5);
- 'Daar Hij ons de verborgenheid van Zijn wil bekend heeft gemaakt, naar Zijn *welbehagen*, dat Hij Zich had voorgenomen in Zichzelf aangaande de bedeling van de volheid der tijden' (Ef. 1:9);
- 'Want het is God die in u werkt, zowel het willen als het werken, om Zijn *welbehagen*' (Fil. 2:13).

Zelfs in ons mensen had God welbehagen, zoals de engelen vaststelden: 'Heerlijkheid zij God in [de] hoogste [hemelen], en vrede op aarde in mensen van [Zijn] *welbehagen*' (Luc. 2:14).

Om het overzicht compleet te maken noem ik nog de resterende plaatsen:

- 'Broeders, de wens van mijn hart en mijn gebed tot God is, dat zij behouden worden' (Rom. 10:1);
- 'Wel prediken ook sommigen Christus uit afgunst en twist, maar sommigen ook met goede bedoelingen' (Fil. 1:15);

- 'Daarom bidden wij ook altijd voor u, dat onze God u de roeping waard acht en alle *welbehagen* van [Zijn] goedheid en [het] werk van [het] geloof in kracht vervult' (2 Tess. 1:11).

Deel 39

Ger de Koning

HET HOOGLIED

De hoogste taal van de liefde

'Uw lippen druipen van honingzeem, [Mijn] bruid, honing en melk zijn onder uw tong en de geur van uw kleding is als de geur van de Libanon' (Hoogl. 4:11).

Lippen, tong en kleding van de bruid

De bruidegom spreekt vervolgens tot haar, die hij weer aanspreekt als *bruid*, over haar lippen en wat daarvan afdruipt. Hij zegt dat haar lippen *'druipen van honingzeem'*. Hij merkt op wat de bruid zegt. Wat hij ziet, maakt hem duidelijk waarmee ze zich heeft beziggehouden, wat ze gegeten heeft. Honing wordt niet in een snel proces gemaakt. Voor de bereiding van honing is veel werk en veel tijd nodig.

Honingzeem vloeit niet als een waterstroom, maar druppelt traag, druppel na druppel. Honingzeem is ook de zuivere, nog onbewerkte honing. Er komt geen stortvloed van woorden over de lippen van de bruid, maar woorden die zoet en opbouwend zijn. Ze spreekt niet impulsief, maar doordacht. Als mensen spreken, kan het op een waterval van woorden lijken. Een dergelijke waterval heeft geen diepgang is, er is niet over nagedacht. Jakobus zegt niet voor niets: *'Laat ieder mens echter snel zijn om te horen, traag om te spreken'* (Jak. 1:19).

Dit geldt ook en vooral in het huwelijk, in het gesprek tussen man en vrouw. De man is soms geneigd snel en veel te praten, en hij vult alles al in. Hij weet precies wat zijn vrouw denkt, dat denkt hij in elk geval. Dan komt de communicatie stil te liggen. De vrouw zegt dan: Ik hoef niets meer te zeggen, want je hebt alles al ingevuld. De man kan denken dat hij de discussie heeft gewonnen, maar hij heeft zijn vrouw als gesprekspartner verloren. Juist de man moet leren luisteren, en goed leren luisteren, en niet menen dat hij alles al weet en kan zeggen hoe de zaak in elkaar steekt. Goed luisteren en dan pas spreken, dat is belangrijk.

Geestelijk gesproken wijst wat de bruidegom bij de bruid waarneemt op een gelovige die langdurig in gemeenschap met de Heer ijverig de Schriften onderzoekt en daaruit volhardend en geduldig voedsel verzamelt. Het Woord van God is voor hem zoeter dan honing (Ps. 19:11), en zeer kostbaar (Jer. 15:16). Onze taal laat horen dat wij het Woord waarderen en het in ons hart hebben opgenomen. Alles wat er over onze lippen komt en wat van de Heer Jezus spreekt, is zoet voor wie het horen en zij worden erdoor gesterkt (Spr. 16:24). De Heer Jezus merkt dat op en waardeert het.

De bruidegom ziet ook wat er onder haar tong is. Onder haar tong zijn *'honing en melk'*. Dat betekent dat de hele zegen van het beloofde land daar ligt (zie Ex. 3:8, 17; 13:5; 33:3). Honing geeft kracht bij vermoeidheid in de dagelijkse strijd (1 Sam. 14:27-29). Honing is het zoete dat bijvoorbeeld van goede familieverhoudingen uitgaat. Honing mocht niet in het spijsoffer aanwezig zijn (Lev. 2:11). De op zichzelf goede natuurlijke betrekkingen mogen geen beperkend effect hebben op de dienst voor God (Marc. 3:32-35). Melk is wat het jonge, tere leven opbouwt. Ze heeft er een voorraad van onder haar

tong. De voorraad die ze heeft aangelegd, maakt haar geschikt om uit te delen aan hen die daaraan behoefte hebben. Ze houdt die 'verborgen', ze is niet iemand die alles er uitgooit, maar het pas gebruikt als het uitkomt. Het is een verborgen plaats, onder haar tong, als het ware klaar voor direct gebruik.

In de toepassing kunnen we zeggen dat de gelovige die heeft genoten van de zegeningen van het hemelse land, dat wil zeggen de hemelse gewesten, daarmee niet te koop zal lopen. Hij zal weten wanneer en tegen wie hij daarover iets kan zeggen. Paulus wist dat hij daarover bij de Korintiërs niets kwijt kon. Ze waren vieselijk, ze hadden niet de juiste gezindheid om daarover iets te horen. Bij de gelovigen in Efeze lag dat anders, bij hen kon hij hierover veel kwijt.

De bruidegom spreekt ook over de geur van de kleding van de bruid. Kleding spreekt van wat de mensen van ons zien, van ons gedrag. Als wij ons met Gods Woord bezighouden, zal dat effect hebben op onze levensinstelling. We zullen voor anderen in onze omgeving in de omgang met hen een aangename geur zijn. Als Gods Woord ons dagelijks voedsel is, zal dat in onze manier van leven zichtbaar worden. Geur is, zoals eerder al aangegeven, niet zichtbaar, maar wordt ervaren. De bruid heeft de geur van de Libanon, van de hoogte. De bruidegom merkt bij haar dat ze in haar handelingen en gedrag de hemel vertoont.

Zo zal aan ons de sfeer van de hemel worden opgemerkt. Juist de brief aan de Efeziërs, die de

zegen van het hemelse land voor ons uitstalt, bevat belangrijke aanwijzingen voor ons leven. In Efeziërs 1-3 worden de zegeningen voorgesteld en in Efeziërs 4-6 wordt verteld hoe we in overeenstemming daarmee behoren te leven. Mannen en vrouwen in het huwelijk worden aangesproken, evenals ouders en kinderen, en werkgevers en werknemers. Het is een vreugde voor de Heer Jezus als er in onze dagelijkse manier van leven, in de verschillende betrekkingen waarin wij staan, de geur van de hemel, de geur van Hemzelf aanwezig is.

Wat de bruidegom zegt, heeft ook een profetische betekenis. Zoals we eerder hebben gezien, is de verhouding van de bruidegom en de bruid in het Hooglied in de eerste plaats een beeld van de verhouding tussen de Messias Jezus en het gelovig overblijfsel in de eindtijd, oftewel Jeruzalem. Hier zien we dat het overblijfsel 'de geur van de Libanon' zal hebben als het tot God is teruggekeerd en in zijn relatie met de Messias is hersteld. Het overblijfsel zal bekleed zijn met de kleren van het heil, en God zal haar de mantel van de gerechtigheid hebben omgedaan (Jes. 61:10). Van die kleding zal een heerlijke geur komen, die ook op de Libanon hangt. De Libanon is een beeld van stabiliteit. Wat het overblijfsel kenmerkt, zal het gedurende het hele Vrederijk, duizend jaar lang, kenmerken. De garantie daarvan is dat het de kenmerken van God Zelf zijn. Hij heeft haar die kleding met die geur gegeven.

L.M. Grant

NIEUW EN OUD

'Hij sprak ook een gelijkenis tot hen: Niemand scheurt een lap van een nieuw kledingstuk af om die op een oud kledingstuk te zetten.

Anders zal hij niet alleen het nieuwe scheuren, maar de lap van het nieuwe zal ook niet passen bij het oude.

En niemand doet jonge wijn in oude zakken; anders zal de jonge wijn de zakken scheuren en weglopen en de zakken gaan verloren; maar jonge wijn moet men in nieuwe zakken doen' (Luc. 5:36-38).

Het is inderdaad dom als iemand iets van een nieuw kledingstuk afscheurt om een oud kledingstuk te verstellen. De meeste mensen doen niet zoiets, maar ze doen dingen die even dom zijn. Het nieuwe kledingstuk spreekt van de zuivere genade van God zoals die door de Heer Jezus is gebracht, de genade die de natuurlijke naaktheid van de mens volkomen bedekt. Het oude kledingstuk is een beeld van het systeem van de wet zoals die aan Israël was gegeven, waarvan men ook uit eigen ervaring wist dat die niet toereikend was om de schuld van de mens te bedekken.

Toch zijn er vandaag de dag velen die denken dat de genade van God in Christus slechts is bedoeld ter ondersteuning van de wet in zijn streven om te voorzien in de noden van de mens. Gaat dit wel goed? Nee, het lukt niet. Deze poging richt het doel van het nieuwe kleed van de genade zelfs te gronde. Het doet afbreuk aan de genade en laat ook de wet niet tot haar recht komen.

Daarom moet de nieuwe wijn van Gods genade in nieuwe zakken worden gedaan. Dit is een beeld van mensen die opnieuw geboren zijn, die de genade hebben leren kennen en in een nieuw leven en in een rein hart bewaren. De nieuwe wijn kan niet worden bewaard in oude zakken. Iemand die niet opnieuw geboren is, die alleen het oude Adamsleven kent, kan Gods genade niet vasthouden in zijn ziel. Velen belijden wel dat ze christen zijn, maar zijn toch niet wedergeboren. De jonge wijn zal weglopen en de zakken gaan verloren.

DE EINDTIJD

16. Christus rekent af met de beide beesten en hun handlangers

‘En ik zag één engel dicht bij de zon staan, en hij riep met luide stem naar al de vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen, en vlees van oversten over duizend, en vlees van machtigen, en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten.

En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeen verzameld om oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees’
(Openb. 19:17-21).

Deze verzen laten ons het einde zien van het beest, de machtige heerser van Europa, en het einde van de antichrist en de tien koningen met hun geweldige legermachten. Na de bruiloft van het Lam met Zijn bruid, de gemeente (Openb. 19:6-10), ziet Johannes hoe Christus samen met Zijn hemelse legers neerdaalt uit de hemel om het oordeel te voltrekken (Openb. 19:11-16). Vervolgens ziet hij een engel dicht bij de zon – het symbool van het hoogste gezag –, die dit gezag daadwerkelijk uitoefent. In de beeldspraak van het boek Openbaring worden de vogels van de hemel geroepen om bijeen te komen voor de grote maaltijd van God op de grote dag van de almachtige God (Openb. 16:14).

Enorme legers zijn in Armageddon bijeengekomen om uiteindelijk oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zit, d.w.z. tegen het Lam (zie Openb. 17:13-14). We zien hier dat de mensen in hun arrogantie denken tegen de Zoon van God ten strijde te kunnen trekken. Dit getuigt van een ongekende haat tegen God en tegen Zijn Gezalfde. Satan en zijn demonen weten dat de slag bij Armageddon uiteindelijk zal uitlopen op een oorlog tegen Christus Zelf, ook als de kennelijke aanleiding de wens tot bevrijding is van het land Israël en de stad Jeruzalem van het beleg door de koning van het noorden.

Plotseling worden het beest en de valse profeet door Christus gegrepen en zonder enige vorm van proces levend in de poel van vuur geworpen (Openb. 19:20). Dit oordeel zal Hij nog vóór de aanvang van het duizendjarig Vrederijk uitvoeren. Satan zelf en zijn engelen (demonen), voor wie de poel van vuur bedoeld is (Matt. 25:41), zullen pas duizend jaar later daarin belanden, en wel kort vóór het begin van de eeuwige toestand (Openb. 20:10).

Na de voltrekking van het oordeel over het beest en de valse profeet zullen de koningen van de aarde samen met de Europese legers om het leven komen. Deze machtige legers bestaan uit mensen die het teken van het beest geaccepteerd en dus ook zijn kwaadaardig handelen ondersteund hebben. Ze zullen delen in het lot van het beest, maar niet meteen. Ze zullen omkomen door het zwaard dat uit de mond van de Heer Jezus komt, en niemand anders dan alleen Hij zal deze troepen ten onder doen gaan (vgl. Openb. 19:15). Hun lichamen zullen ter aarde vallen. In Jesaja 11:4 lezen we over dit oordeel: ‘Hij zal de aarde (hier de Europese legers) slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze (d.i. de antichrist) doden’. Mijn indruk is dat het oordeel over de beide beesten en de tien koningen en hun legers nog vóór de vernietiging van de koning van het noorden zal plaatsvinden. Christus is dan nog niet verschenen op de Olijfberg, maar zal het oordeel te Armageddon vanuit de hemel voltrekken.

17. Nogmaals: de koning van het noorden

‘Maar de geruchten uit het oosten en uit het noorden zullen hem schrik aanjagen. Daarom zal hij in grote grimmigheid uittrekken om velen weg te vagen en met de ban te slaan. En hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opzetten, bij de berg van het heilig sieraad. Dan zal hij tot zijn einde komen, en geen helper hebben’ (Dan. 11:44-45).

Vervolgens zal de koning van het noorden worden vernietigd. We hebben al eerder gezien dat de koning van het noorden vlak vóór het einde van de Grote Verdrukking Israël zal binnenvallen en verder zal trekken naar Egypte. Daarna zal hij echter terugkeren uit Egypte en vervolgens tussen de Middellandse Zee en Jeruzalem neerstrijken. Klaarblijkelijk wil hij Jeruzalem opnieuw in het nauw brengen en het definitief innemen.

De terugtrekkende beweging uit Egypte vindt plaats vanwege geruchten uit het oosten en noorden. Het is heel goed mogelijk dat het hierbij gaat om berichten over de naderende grote legermachten, waarover we in Openbaring 16:12-16 hebben gelezen: (1) de koningen uit de richting waar de zon opgaat, die door het opdrogen van de Eufraat vrij baan krijgen, en (2) de Europese legermachten die naar Armageddon optrekken om Israël en Jeruzalem te bevrijden. Dit zou de reden voor de plotselinge terugtocht van de koning van het noorden kunnen zijn.

Maar hoe komt de koning van het noorden met zijn legers eigenlijk aan zijn einde, zonder dat er ook maar iemand is die hem nog te hulp kan schieten? Ik geloof dat er inmiddels een andere gebeurtenis van de allergrootste betekenis heeft plaatsgehad, namelijk de *wederkomst van Christus* en Zijn verschijning op de Olijfberg. Deze gebeurtenis wordt nergens zo duidelijk beschreven als in Zacharia 14:3-5. Dat is ons volgende thema.

18. Christus verschijnt op de Olijfberg

‘Dan zal de HEERE uittrekken en tegen die heidenvolken strijden, zoals de dag dat Hij streed, op de dag van de strijd. Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden. Dan zult u vluchten door het dal van Mijn bergen, want het dal tussen de bergen zal reiken tot Azal. Ja, u zult vluchten, zoals u gevlucht bent voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda. Dan zal de HEERE, mijn God, komen: al de heiligen met U!’ (Zach. 14:3-5).

Deze gebeurtenis zal meer dan wat dan ook het verdere verloop van de toekomstige gebeurtenissen bepalen. Een reeds lang geleden aangekondigde belofte gaat eindelijk in vervulling: op een bepaald ogenblik zal de Zoon van God, Jezus Christus – die God Zelf is –, voor iedereen zichtbaar terugkomen.

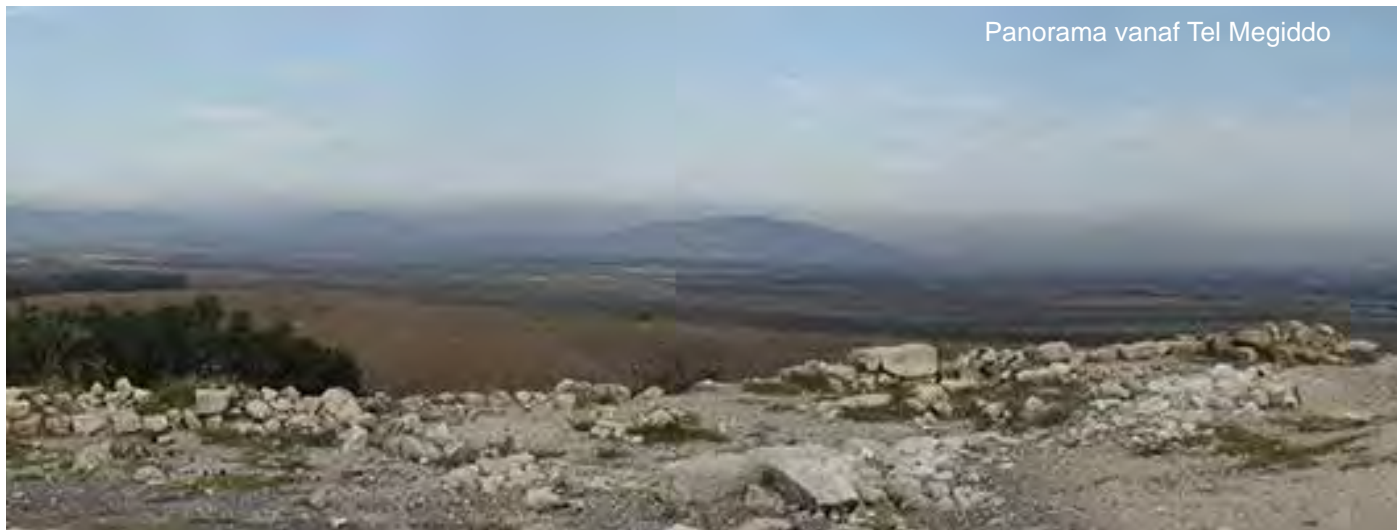
Er zijn dan bijna tweeduizend jaar verstreken, sinds Hij op aarde was en iets langer dan dertig jaar in Israël

heeft geleefd. Daar volbracht Hij in de laatste drie jaar van Zijn leven op aarde op unieke wijze de opdracht die God Hem had gegeven. Uiteindelijk ging Hij op het kruis van Golgota in de dood, omdat het Joodse volk zijn Messias niet aannam. Tegelijkertijd kwam Hij op het kruis als onze Plaatsvervanger in het oordeel van God over de zonde en voldeed Hij geheel aan Gods rechtvaardige eisen jegens de mensen. God werd door het werk van Zijn Zoon verheerlijkt en Hij heeft Hem als bewijs daarvan drie dagen later uit de doden opgewekt. Gedurende veertig dagen na Zijn opstanding verscheen de Heer herhaaldelijk aan diverse volgelingen, o.a. aan Zijn discipelen, de apostelen (1 Kor. 15:5-8), en tien dagen vóór Pinksteren voer Hij ten hemel (Hand. 1:9-11).

Over Zijn wederkomst spraken de twee engelen die bij de hemelvaart van Jezus op de Olijfberg aan de discipelen verschenen: ‘Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan’ (Hand. 1:11). Wie nu nog twijfelt of de Mens geworden Zoon van God de Jahweh van het Oude Testament is, wordt hopelijk overtuigd door Handelingen 1 met Zacharia 14 te vergelijken. De voeten van de Zoon van God zullen op de Olijfberg staan. Als Hij verschijnt, zal de aarde beven, zodat de Olijfberg in een lijn van het oosten naar het westen in twee helften splitst. De ene helft van de berg verschuift naar het noorden, de andere in zuidelijke richting. Het zo ontstane dal wordt hier ‘het dal van Mijn bergen’ genoemd. De bewoners van Jeruzalem kunnen hierdoor uit de stad vluchten. Eerst vluchten ze naar Azal, een plaats die we ook in Micha 1:11 vinden (Beth-Haëzel), niet ver van Jeruzalem.

De Heer Jezus zal samen met al Zijn hemelse heiligen en engelen verschijnen op de Olijfberg. In Openbaring 19:11-16 zien we hen als de hemelse legermachten die Hem zullen begeleiden, wanneer Hij de twee beesten grijpt en de koningen van West-Europa en hun legers doodt. Christus verschijnt als de nood onder de bewoners van Jeruzalem het hoogst is. Samen met hen brengt Hij dan aan de koning van het noorden de beslissende slag toe. Daarbij zullen de inwoners van Jeruzalem de mannen van Juda helpen, die aan het begin van de Grote Verdrukking waren gevlucht en weer zijn teruggekeerd (Zach. 10:3-5; 12:1-6).

Panorama vanaf Tel Megiddo

- voorspoed, genezing, succes, etc.;
- het gevoelsleven wordt aangesproken, men beleeft heftige emoties en verwacht dit met geestelijke ervaringen;
- de Christus der Schriften verdwijnt uit het denken;
- sterke nadruk op de gaven van de Geest (emoties), in plaats van de heiliging;
- wie doorzag de gave van het meisje uit Handelingen 16:16? Zij sprak waarheid, maar de bron was duivels;
- de gedachten worden afgetrokken van de eenvoud en reinheid in Christus.

De wapenrusting uit Efeziërs 6 is niets meer of minder dan Christus Zelf. 'Blijf in Mij en Ik in u' (Joh. 15:4). De wapenrusting is *geestelijk*, intiem verbonden zijn met de Christus der Schriften. We zijn geroepen tot de gemeenschap van onze Heer Jezus Christus (1 Kor. 1:9), maar voldoen wij aan die roeping?

Slotvermaningen

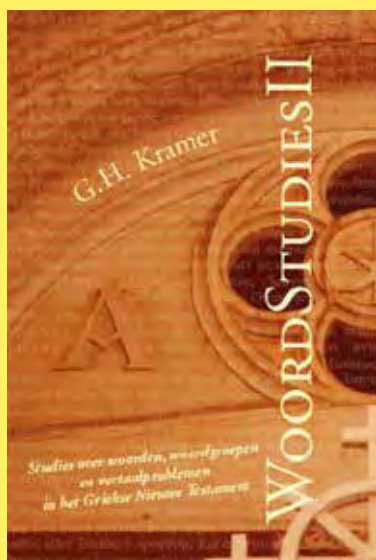
- Houd dan stand, de lendenen omgord met de waarheid (Ef. 6:14).
- Niet steunen op eigen inzicht, maar in alles afhankelijk zijn van Christus.
- Gods Woord kennen (2 Petr. 1:19-21).
- Waken in het gebed: '(...) terwijl u te allen tijde bidt in de Geest met alle gebed en smeking, en daartoe waakt met alle volharding en smeking voor alle heiligen' (Ef. 6:18).

Het gaat om het kennen van Jezus alleen! 'U dan geliefden, nu u dit van tevoren weet, wees op uw hoede dat u niet, door de dwaling van de zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid; maar groei op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag van de eeuwigheid. Amen' (2 Petr. 3:17-18).

Advertentie

WoordStudies II

door G.H. Kramer

Studies over woorden, woordgroepen en vertaalproblemen in het Griekse Nieuwe Testament. WoordStudies II bevat een tweede reeks verzamelde artikelen die in Rechtstreeks hebben gestaan.

ISBN/EAN: 978-90-79718-48-1

Prijs: 9,95 Euro

Ook WoordStudies I is nog verkrijgbaar.

ISBN/EAN: 978-90-79718-10-8

Prijs: 9,95 Euro

Colofon

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '... *groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus*' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen aan anderen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<http://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<http://www.oudesporen.nl/>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Tessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of veeleenvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

Correspondentie

Vragen, opmerkingen, schriftelijke bijdragen kunt u zenden aan het redactieadres.

Redactieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl